

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

A7-0342/2011

14.10.2011

JELENTÉS

az online szerencsejátékok belső piaci helyzetéről
(2011/2084(INI))

Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság

Előadó: Jürgen Creutzmann

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS	15
VÉLEMÉNY A GAZDASÁGI ÉS MONETÁRIS BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	18
VÉLEMÉNY A JOGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	23
A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE	27

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az online szerencsejátékok belső piaci helyzetéről (2011/2084(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a „Zöld könyv az online szerencsejátékokról a belső piacon” című, 2011. március 24-i bizottsági közleményre (COM(2011)0128),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 51., 52. és 56. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló jegyzőkönyvre,
- figyelemmel az Európai Unió Bíróságának vonatkozó joggyakorlatára¹,
- figyelemmel az Európai Unió tagállamaiban a szerencsejátékokra és fogadásokra alkalmazandó keretről szóló, 2010. december 10-i tanácsi következtetésekre és a Tanács francia, svéd, spanyol és magyar elnöksége által kidolgozott, az ezzel kapcsolatban elért haladásról szóló jelentésekre,
- tekintettel az on-line szerencsejátékok tisztességességéről szóló, 2009. március 10-i állásfoglalására²,
- tekintettel a sportról szóló fehér könyvre vonatkozó, 2008. május 8-i állásfoglalására³,
- tekintettel a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról szóló, 2010. március 10-i 2010/13/EU európai parlamenti és tanács irányelvre⁴,
- tekintettel a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a

¹ különösen a Schindler 1994 (C-275/92), Gebhard 1995 (C-55/94), Läära 1999 (C-124/97), Zenatti 1999 (C-67/98), Anomar 2003 (C-6/01), Gambelli 2003 (C-243/01), Lindman 2003 (C-42/02), Fixtures Marketing Ltd kontra OPAP 2004 (C-444/02), Fixtures Marketing Ltd kontra Svenska Spel AB 2004 (C-338/02), Fixtures Marketing Ltd kontra Oy Veikkaus Ab 2005 (C-46/02), Stauffer 2006 (C-386/04), Unibet 2007 (C-432/05), Placanica és mások 2007 (C-338/04, C-359/04 és C-360/04), Bizottság kontra Olaszország 2007 (C-206/04), Liga Portuguesa de Futebol Profissional 2009 (C-42/07), Ladbrokes 2010 (C-258/08), Sporting Exchange 2010 (C-203/08), Sjöberg és Gerdin 2010 (C-447/08 és C-448/08), Markus Stoß és mások 2010 (C-316/07, C-358/07, C-359/07, C-360/07, C-409/07 és C-410/07), Carmen Media 2010 (C-46/08), Engelmann 2010 (C-64/08) ügyekben hozott ítéletekre.

² HL C 87. E, 2010.4.1., 30. o.

³ HL C 271. E, 2009.11.12., 51. o.

⁴ HL L 95., 2010.4.15., 1. o.

2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre¹,

- tekintettel a távollevők között kötött szerződések esetén a fogyasztók védelméről szóló, 1997. május 20-i 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre²,
- tekintettel a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 2005. október 26-i 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre³,
- tekintettel „A korrupció elleni küzdelem az Európai Unióban” című, 2011. június 6-i bizottsági közleményre,
- tekintettel a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre⁴,
- tekintettel az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre⁵,
- tekintettel „A sport európai dimenziójának fejlesztése” című, 2011. január 18-i bizottsági közleményre,
- tekintettel a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelvre⁶,
- tekintettel a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre⁷,
- tekintettel a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre⁸,
- tekintettel eljárási szabályzatának 48. cikkére,
- tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére, valamint a Gazdasági és Monetáris Bizottság és a Jogi Bizottság véleményére (A7-0342/2011),

¹ HL L 149., 2005.6.11., 22. o.

² HL L 144., 1997.6.4., 19. o.

³ HL L 309., 2005.11.25., 15. o.

⁴ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

⁵ HL L 201., 2002.7.31., 37. o.

⁶ HL L 347., 2006.12.11., 1. o.

⁷ HL L 376., 2006.12.27., 36. o.

⁸ HL L 178., 2000.7.17., 1. o.

- A. mivel az online szerencsejáték-ágazat folyamatosan növekszik, bizonyos mértékig azon polgárok nemzeti kormányainak ellenőrzése nélkül, akik számára ezeket a játékokat kínálják, és mivel a fogyasztóvédelem és a szervezett bűnözés elleni küzdelem tekintetében hordozott kockázat miatt ez az ágazat nem minősül ugyanolyannak, mint a többi,
- B. mivel a szubszidiaritás elvének alkalmazása miatt nincs az online szerencsejátékok szabályozására vonatkozó külön uniós jogi aktus,
- C. mivel a szerencsejáték-szolgáltatásokra több uniós jogszabály vonatkozik, így például az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv, a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv, a távértékesítési irányelv, a pénzmosás elleni irányelv, az adatvédelmi irányelv, az elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv és a hozzáadottérték-adó közös rendszeréről szóló irányelv,
- D. mivel a szerencsejáték-ágazatot az egyes tagállamokban eltérően szabályozzák, és mivel ez nem csak a határokon átnyúló szerencsejáték-szolgáltatások jogszerű nyújtását nehezíti meg a szabályozott szolgáltató számára, hanem gyakorlatilag lehetetlenné teszi a fogyasztóvédelmet, valamint az illegális online szerencsejátékok és a szerencsejátékhoz kapcsolódó bűnözés elleni uniós szintű fellépést is,
- E. mivel a bűnözés és a csalás elleni küzdelem terén, különös tekintettel a sport tisztességességének megőrzésére, valamint a játékosok és fogyasztók védelmére, az uniós megközelítés hozzáadott értéke különös fontossággal bír,
- F. mivel az EUMSZ 56. cikke garantálja a szolgáltatásnyújtás szabadságát, de mivel sajátos jellegénél fogva az online szerencsejáték mentesült az e-kereskedelemtől, a szolgáltatásokról és a fogyasztói jogokról szóló irányelvek alkalmazása alól,
- G. mivel – jóllehet a Bíróság több fontos jogi kérdést is tisztázott az online szerencsejátékok uniós helyzetével kapcsolatban – több egyéb kérdésben továbbra is jogbizonytalanság uralkodik, amit csak politikai szinten lehet megoldani; mivel e jogbizonytalanság következtében jelentősen megnövekedett az illegális szerencsejáték-kínálatok elérhetősége és nőttek az ezekhez kapcsolódó komoly kockázatok;
- H. mivel a nem megfelelő módon szabályozott online szerencsejátékok – többek között a könnyű hozzáférés és a társadalmi ellenőrzés hiánya miatt – nagyobb függőségi kockázatot jelentenek, mint a hagyományos, jelenlétet megkívánó szerencsejátékok,
- I. mivel a fogyasztókat fel kell világosítani az online szerencsejátékok potenciális ártalmairól, és védeni kell őket az e téren felmerülő veszélyekkel, így különösen a függőséggel, csalással, átveréssel és a kiskorúak szerencsejátékokban való részvételével szemben,
- J. mivel a szerencsejátékok jelentős bevételi forrást képviselnek, amelyet a tagállamok a sporthoz hasonló közhasznú és jótékonyági célokra fordítanak,
- K. mivel a sport tisztességességét mindenképpen biztosítani kell a korrupció és a bundameccsek elleni küzdelem erősítésével,

- L. mivel e célkitűzések eléréséhez elengedhetetlen, hogy a sportversenyekre és a pénzáramlásokra vonatkozó ellenőrzési mechanizmusokat, valamint uniós szintű közös felügyeleti mechanizmusokat vezessenek be,
- M. mivel az összes részes fél (intézmények, sportszövetségek és fogadásszervezők) közötti nemzetközi szintű együttműködés szintén elengedhetetlen a bevált gyakorlatok cseréjéhez,
1. üdvözli, hogy az Európai Bizottság nyilvános konzultációt kezdeményezett az online szerencsejátékokról szóló zöld könyv vonatkozásában, ami elősegíti a szóban forgó ágazat európai jövőjének gyakorlati szempontú és reális mérlegelését,
 2. üdvözli a Bizottság részéről annak tisztázását, hogy a zöld könyvvel elindított politikai folyamatnak semmiképpen sem célja az online szerencsejáték-piac deregulációja/liberalizációja, üdvözli, hogy a zöld könyv figyelembe veszi az Európai Parlament szerencsejátékokkal kapcsolatos világos és határozott álláspontját; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság nem zárja le a folyamatban lévő jogsértési ügyeket;
 3. emlékeztet arra, hogy az online szerencsejáték-ágazat gazdasági jelentősége egyre növekszik: éves bevétele 2008-ban meghaladta a 6 milliárd eurót, ami a globális piac 45%-ának felel meg; egyetért az Európai Unió Bíróságával abban, hogy ez a gazdasági tevékenység egyedi sajátosságokkal rendelkezik; emlékeztet arra, hogy ez a növekedés maga után vonja a kóros játékszenvedélyhez és az illegális tevékenységekhez kötődő problémákból fakadó társadalmi költségek növekedését is;
 4. úgy ítéli meg, hogy az online szerencsejáték-ágazat hatékony szabályozása különösen a következőket eredményezi:
 - (1) a népesség természetes játékosztönét a megfelelő mederbe tereli azáltal, hogy a potenciális játékosoknak a törvényes kínálat felé történő irányításához feltétlenül szükséges szintre korlátozza a reklámot, és előírja, hogy az online szerencsejátékokra vonatkozó minden reklámhoz módszeresen társítsanak olyan üzenetet, amely a túlzott vagy kóros mértékű szerencsejátékokra figyelmeztet;
 - (2) küzdelmet folytat a törvénytelen szerencsejáték-ágazat ellen azáltal, hogy megerősíti az illegális szolgáltatók felderítését és szankcionálását célzó technikai és jogi eszközöket, és előmozdítja a kiváló minőségű szerencsejáték-szolgáltatások törvényes biztosítását;
 - (3) a játékosok hatékony védelmét biztosítja, különös figyelmet fordítva a veszélyeztetett csoportokra, mindenekelőtt a kiskorúakra, valamint
 - (4) megelőzi a szerencsejáték-függőség kialakulásának veszélyét, továbbá
 - (5) biztosítja, hogy a szerencsejátékokat szabályosan, tisztességesen, felelősségteljesen és átláthatóan valósítsák meg,
 - (6) egyedi fellépéseket előmozdítva garantálja a sportversenyek tisztességességét,
 - (7) a fogadásra feltett összegekből pénzügyi ellentételezést biztosít a sport- és lóversenyzéssel foglalkozó szervezeteknek,

(8) biztosítja, hogy a szerencsejátékokból származó állami bevételek jelentős részét közérdekű, közhasznú vagy jótékonyági célok előmozdítására használják fel;

(9) biztosítja, hogy a szerencsejátékok bűncselekménytől, csalástól és a pénzmosás minden formájától mentesek legyenek;

5. úgy véli, hogy egy ilyen jogszabály magában hordozza annak lehetőségét, hogy a sportversenyeket vonzóvá tegye a fogyasztók és a nyilvánosság számára, valamint a továbbiakban is biztosítsa a sporteredmények hitelességét és a sportversenyek presztízsének megőrzését;
6. alátámasztja az Európai Bíróság azon nézetét¹, miszerint az internet csak a szerencsejáték-kínálat egyik csatornája, mely a fogyasztók védelmére és a közrend fenntartására használható kifinomult technológiai megoldásokkal rendelkezik, jóllehet ez nem érinti a tagállamok azzal kapcsolatos mérlegelési jogkörét, hogy saját megközelítést alakítsanak ki az online szerencsejátékok szabályozását illetően, és a tagállamok továbbra is korlátozhatják vagy tilthatják a fogyasztóknak kínált egyes szolgáltatásokat;

A szubszidiaritás elve és az európai hozzáadott érték

7. hangsúlyozza, hogy a szerencsejáték-ágazat szabályozását a tagállamok eltérő kulturális háttere és hagyományai miatt a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartásával, sőt arra építve kell megvalósítani, és hogy ezt az elvet „aktív szubszidiaritásként” kell értelmezni, ami a nemzeti közigazgatási szervek együttműködését is magában foglalja; úgy véli azonban, hogy a szubszidiaritás elvének értelmében a szerencsejátékokra vonatkozó európai bírósági ítélet szerinti alkalmazhatóság mértékéig meg kell felelni a belső piaci szabályoknak;
8. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak jogukban áll szerencsejáték-ágazatuk belső piaci jogszabályokkal és saját hagyományaikkal és kultúrájukkal összhangban történő szabályozása és ellenőrzése;
9. azon a véleményen van, hogy a vonzó és jól szabályozott, internetes és hagyományos fizikai csatornákon megjelenő internetes szerencsejáték-szolgáltatások nyújtása elengedhetetlen annak biztosításához, hogy a fogyasztók ne olyan szolgáltatókhoz forduljanak, amelyek nem tesznek eleget a nemzeti engedélyezési előírásoknak;
10. hangsúlyozza, hogy a játékosokat vissza kell tartani a tiltott szerencsejátékokban való részvételtől; ennek megfelelően egy olyan egész Európában koherens rendszer részeként – különösen az adózás terén – törvényes szolgáltatásokat kell nyújtani, amely az elszámoltathatóság és az integritás terén közös minimumkövetelményeket alkalmaz; kéri az Európai Bizottságot, hogy a szubszidiaritás elvének figyelembevételével vizsgálja meg, hogyan kellene alkalmazni ezeket a közös előírásokat, beleértve azt a kérdést, hogy megfelelő lenne-e egy, a minimális előírásokat tartalmazó, európai szintű jogalkotási keret;

¹ Carmen Media 2010 (C-46/08).

11. ezért elutasítja a teljes online szerencsejáték-ágazatot egységesen szabályozó uniós jogi aktus lehetőségét, mindazonáltal úgy ítéli meg, hogy az online szerencsejáték-szolgáltatások határokon átnyúló jellege miatt egyes területeken a nemzeti szabályozás mellett egyértelmű hozzáadott értéket képezne egy egységes uniós megközelítés;
12. elismeri, hogy a tagállamok szabadon dönthetnek a szerencsejáték-piac szervezéséről, amennyiben tiszteletben tartják az Európai Unióról szóló szerződés megkülönböztetésmentességre és arányosságra vonatkozó alapvető elveit; e tekintetben tiszteletben tartja bizonyos tagállamok azon döntését, hogy az Európai Bíróság ítélkezési gyakorlatával összhangban teljes körűen vagy részlegesen megtiltják az online szerencsejátékokat, illetve monopóliumot tartanak fenn, feltéve, hogy megközelítésük következetes;
13. emlékeztet arra, hogy az Európai Bíróság több ítéletében is elismerte, hogy az állami hatóságok szoros ellenőrzése mellett működő egyetlen szolgáltató kizárólagos jogokkal történő felruházása hozzájárulhat ahhoz, hogy hatékonyabban javítsák a fogyasztók csalás elleni védelmét és a bűnözés elleni küzdelmet az online szerencsejáték-ágazatban;
14. rámutat, hogy az online szerencsejátékok olyan sajátos természetű gazdasági tevékenységek, amelyekre a belső piac szabályai – vagyis a letelepedés szabadsága és a szolgáltatásnyújtás szabadsága – nem alkalmazhatók korlátozás nélkül; elismeri azonban az Európai Unió Bíróságának következetes ítélkezési gyakorlatát, amely hangsúlyozza, hogy rendelkezni kell a nemzeti szabályozásról, és azt következetesen, arányosan és megkülönböztetéstől mentesen kell alkalmazni;
15. hangsúlyozza, hogy az online szerencsejáték-szolgáltatóknak minden esetben tiszteletben kell tartaniuk a működés szerinti ország jogszabályait, valamint hogy a tagállamoknak kizárólagos joggal kellene rendelkezniük arra, hogy az illegális online szerencsejátékok elleni fellépés érdekében az általuk szükségesnek ítélt összes intézkedést életbe léptethessék, azaz nemzeti szintű jogszabályokat hozhassanak és ezáltal a jogellenesen működő szolgáltatókat kizárják a piacról;
16. azon a véleményen van, hogy a szerencsejáték-ágazati engedélyek kölcsönös elismerésének elve nem alkalmazható, azonban ragaszkodik ahhoz, hogy – a belső piaci elvekkel összhangban – az online szerencsejátékokat az összes vagy bizonyos online szerencsejáték tekintetében a verseny előtt megnyitó tagállamoknak biztosítaniuk kell az átláthatóságot, és lehetővé kell tenniük a megkülönböztetéstől mentes versenyt; e tekintetben azt ajánlja a tagállamoknak, hogy vezessenek be egy olyan engedélyezési rendszert, amely minden, az adott tagállam által szabott feltételt teljesítő európai szerencsejáték-szolgáltató számára lehetővé teszi az engedélykérelem benyújtását; úgy véli, hogy az engedélyezési rendszert bevezető tagállamokban olyan engedélykérelmezési eljárást lehetne bevezetni, amely a követelmények és az ellenőrzések felesleges megkettőzésének elkerülésével csökkenti az adminisztratív terheket, biztosítva ugyanakkor azon tagállam szabályozójának kiemelt szerepét, amelyben az engedély iránti kérelmet benyújtották; ezért úgy véli, hogy a nemzeti szabályozók közötti kölcsönös bizalmat szorosabb közigazgatási együttműködéssel kell megerősíteni; tiszteletben tartja ugyanakkor néhány tagállam azon döntését, hogy a fogyasztók védelme és a bűnmegelőzés érdekében meghatározza a szolgáltatók számát, valamint a kínált

szerencsejátékok típusát és mennyiségét, azzal a kikötéssel, hogy a korlátozásoknak arányosoknak kell lenniük, és az ágazatban folyó tevékenységet következetesen és egységesen kell korlátozniuk;

17. felszólítja a Bizottságot, hogy az „aktív szubszidiaritás” elvének megfelelően mérlegelje a sérülékeny fogyasztók védelmére, a függőség megelőzésére, valamint a törvénytelen szolgáltatók elleni fellépésre irányuló uniós szintű eszközök vagy intézkedések lehetőségét, ideértve a nemzeti szabályozók közötti hivatalos együttműködést, a szolgáltatókra vonatkozó közös szabályokat, vagy egy keretirányelvet; azon a véleményen van, hogy az első lépés az online szerencsejátékok európai szintű, a szabályozók és a szolgáltatók által elfogadott magatartási kódexének kidolgozása lehetne;
18. azon a véleményen van, hogy az online szerencsejátékokra vonatkozó páneurópai magatartási kódexnek ki kell terjednie mind a szolgáltatók, mind pedig a fogyasztók jogaira és kötelezettségeire; úgy véli, hogy egy ilyen magatartási kódex az alábbiak biztosítását hivatott elősegíteni: a felelősségteljes szerencsejáték, a játékosok nagyfokú védelme – különösen a kiskorúak és egyéb veszélyeztetett személyek esetében –, valamint uniós és nemzeti szintű támogatási mechanizmusok, amelyek a számítástechnikai bűnözés, a csalás és a megtévesztő reklámok elleni küzdelmet célozzák, és végső soron elvek és szabályok olyan keretét adják, amely Unió-szerte biztosítja a fogyasztók egyenlő védelmét;
19. hangsúlyozza, hogy a tagállamok részéről több intézkedésre van szükség annak megakadályozása érdekében, hogy az illegális szerencsejáték-szolgáltatók az interneten kínálhassák szolgáltatásaikat, például az illegális szerencsejáték-szolgáltatók feketelistájának létrehozásával; felhívja a Bizottságot, hogy fontolja meg olyan, jogilag kötelező érvényű eszközök előterjesztését, amelyek arra kötelezik az uniós bankokat, hitelkártya-kibocsátókat és egyéb pénzforgalmi szolgáltatókat, hogy a nemzeti feketelisták alapján a felségterületükön engedéllyel nem rendelkező szerencsejáték-szolgáltatók és az ügyfelek közötti tranzakciókat blokkolják, ügyelve arra, hogy a jogszerű tranzakciókban ne okozzanak fennakadást;
20. tiszteltben tartja a tagállamok azon jogát, hogy az illegális online szerencsejáték-kínálatokkal szemben számos különböző megtorló intézkedést alkalmazzanak; az illegálisan kínált online szerencsejátékok elleni küzdelem hatékonyságának javítása érdekében egy olyan szabályozási elv bevezetését támogatja, amelynek értelmében a szerencsejáték-szolgáltató társaság csak abban az esetben működhet (vagy igényelheti a szükséges nemzeti engedélyt) egy adott tagállamban, ha az EU egyik tagállamában sem működik jogellenesen;
21. felkéri a Bizottságot, a Szerződések őrét, valamint a tagállamokat, hogy továbbra is hatékonyan ellenőrizzék az uniós jog betartását, és szankcionálják a szabályok megsértését;
22. megjegyzi, hogy a függőben lévő jogsértési ügyekben 2008 óta több előrelépés történhetett volna, továbbá megjegyzi, hogy ide vonatkozó ügyekben tagállamot még soha nem idéztek az Európai Bíróság elé; sürgeti a Bizottságot, hogy folytassa az (offline és online) szerencsejátékokra vonatkozó tagállami jogszabályok és az EUMSZ között esetlegesen felmerülő ellentmondások vizsgálatát, valamint a következetesség biztosítása

érdekében – szükség esetén – folytassa le a 2008 óta függőben lévő jogsértési eljárásokat; emlékezteti rá a Bizottságot, hogy a „Szerződések őreként” kötelessége a Szerződésekben rögzített szabadságok megsértésével kapcsolatos panaszok kézhezvételét követően haladéktalanul fellépni; ezért felhívja a Bizottságot, hogy sürgősen és rendszeres jelleggel vizsgálja ki a függőben lévő, illetve az újabb jogsértési ügyeket;

A szabályozó szervezetek közötti együttműködés

23. aggodalmát fejezi ki az európai online szerencsejáték-ágazat esetlegesen kialakuló széttöredezettsége miatt, amely főleg a kisebb tagállamokban akadályozza a törvényes szolgáltatáskínálat létrejöttét;
24. felszólít a kellő hatáskörrel felruházott nemzeti szabályozó szervek közötti szoros együttműködésnek az Európai Bizottság koordinációja melletti kiépítésére a közös szabályok kidolgozása és a szükséges nemzeti engedélyek nélkül működő online szerencsejáték-szolgáltatók elleni közös fellépés érdekében; különösen a feketelistára tett játékosok azonosítása, a pénzmosás, a fogadási csalás és az egyéb – gyakran szervezett bűnözés keretében elkövetett – bűncselekmények elleni küzdelem tekintetében sikertelenek az elszigetelt nemzeti megoldások; ebben az összefüggésben a szabályozói együttműködés javítása érdekében szükséges lépésnek tartja, hogy minden tagállamban kellő hatáskörökkel felruházott szabályozót hozzanak létre; rámutat, hogy a belső piaci információs rendszer szolgálhat a nemzeti szabályozó szervek közötti hatékonyabb együttműködés alapjául; tudomást vesz a nemzeti szabályozó szervek együttműködési kezdeményezéseiről, úgymint a Szerencsejáték Szabályozók Európai Fórumának (Gaming Regulators European Forum, GREF) hálózat és az európai szabályozási platform; szorosabb együttműködést és jobb koordinációt szorgalmaz az uniós tagállamok, az Europol és az Eurojust között az illegális szerencsejáték, a csalás, a pénzmosás és az online szerencsejátékokkal kapcsolatos egyéb pénzügyi bűncselekmények elleni küzdelem terén;
25. különösen arra hívja fel a figyelmet, hogy a szerencsejáték egyik formáját jelentő különbözeti spekuláció esetében – amelyet túlnyomó részt online üznek, és amelynek során a fogyasztók a kezdő tétnél sokkal többet veszíthetnek – nagyon szigorú feltételekre van szükség a fogyasztói hozzáférés tekintetében, és azt a származékos pénzügyi termékekhez hasonló módon kell szabályozni, ahogy azt már számos tagállamban is teszik;
26. azt az álláspontot képviseli, hogy az online játékok különféle formái – mint például a gyors, másodpercenkénti gyakoriságú interaktív szerencsejátékok, a fogadások vagy a heti sorsolású lottójátékok – különböznek egymástól, tehát másféle választ igényelnek, mivel bizonyos típusú játékoknál a visszaélési lehetőségek nagyobbak, mint másoknál; külön rámutat, hogy mivel a pénzmosási lehetőségek az azonosítás szigorúságától, a játék formájától és a fizetési formáktól függenek, egyes játékformák esetében a játékok valós idejű figyelemmel kísérésére és az egyéb játékformák esetében alkalmazottnál szigorúbb ellenőrzésre van szükség;
27. hangsúlyozza, hogy foglalkozni kell az online szerencsejátékkal kapcsolatban nyitott fogyasztói számlák védelmével a szolgáltató fizetéseképtelenné válása esetén; ezért azt

javasolja, hogy a jövőbeni jogszabályok célozzák e letétek védelmét arra az esetre, ha a weboldallal szemben pénzbírságot szabnak ki vagy jogi eljárást indítanak;

28. felkéri a Bizottságot a fogyasztók olyan esetekben történő támogatására, ha illegális gyakorlatok áldozatai lettek, valamint részükre jogi támogatás nyújtására;
29. az elektronikus azonosítás egységes páneurópai minimumszabályainak bevezetését javasolja; úgy véli, hogy a regisztrációt oly módon kell végrehajtani, hogy a játékos személyazonossága megállapítható legyen, ugyanakkor pedig biztosítsák, hogy a játékos szerencsejáték-szolgáltatóként legfeljebb egy szerencsejáték-számlával rendelkezzen; hangsúlyozza, hogy a megbízható regisztrációs és ellenőrzési rendszerek az online szerencsejátékkal kapcsolatos visszaélések – mint például a pénzmosás – megelőzésének legfontosabb eszközei;
30. úgy véli, hogy a fogyasztók, és elsősorban a sérülékeny és fiatal játékosok az online szerencsejátékok káros hatásaitól való hatékony védelme érdekében az EU-nak közös fogyasztóvédelmi normákat kell elfogadnia; ebben az összefüggésben hangsúlyozza, hogy az ellenőrzési és védelmi folyamatokat a szerencsejáték-tevékenység beindulása előtt kell elindítani, és hogy ezek kiterjedhetnek többek között a játékos életkorának ellenőrzésére, a szerencsejáték-számlák közötti elektronikus fizetés és átutalás korlátozására, valamint egy olyan kötelezettség előírására, melynek értelmében a szolgáltatóknak fel kell hívnia a figyelmet a korhatárra, a nagy kockázatot hordozó viselkedésmódra, a káros játékszenvedélyre, és az online portálokon szereplő, a nemzeti kapcsolattartó pontokra mutató linkekre;
31. a szerencsejáték-szenvedély kezelése érdekében hatékony módszerek alkalmazását szorgalmazza, többek között azáltal, hogy betiltják a szerencsejátékokat, illetve bevezetik a kifizetett összegek kötelező korlátozását a kliensek által meghatározott időszakokban; hangsúlyozza továbbá annak fontosságát, hogy ha az összeghatár növelhető, akkor az csak egy bizonyos idő elteltével léphessen érvénybe;
32. hangsúlyozza, hogy a szerencsejáték-függőség viselkedési zavarnak minősül, amely egyes országokban a lakosságnak akár a 2%-át is érintheti; ezért kéri, hogy az Európai Unió minden egyes tagállamaiban vizsgálják meg a probléma mértékét annak érdekében, hogy a fogyasztókat a függőség e formájától megvédő, integrált fogyasztóvédelmi politika megalkotását lehetővé tevő alapok álljanak rendelkezésre; véleménye szerint a játékszámra megnyitásakor kimerítő és az igazságnak megfelelő tájékoztatást kell adni a játékokról, a felelősségteljes játékról és a játékszenvedély kezelési lehetőségeiről;
33. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe az e területen már elvégzett vizsgálatokat, hogy fordítsanak figyelmet a szerencsejáték-függőség előfordulásával, kialakulásával és kezelésével kapcsolatos kutatásokra, és hogy gyűjtsenek a szerencsejáték-piacok valamennyi (online és offline) csatornájára és a játékfüggőségre vonatkozó statisztikai adatokat és hozzák azokat nyilvánosságra annak érdekében, hogy az EU teljes szerencsejáték-ágazatáról összehasonlítható adatokat szerezzenek; hangsúlyozza, hogy független forrásokból származó statisztikai adatokra van szükség, különösen a szerencsejáték-függőséget illetően;

34. felkéri a Bizottságot, hogy kezdeményezze a játékfüggőséggel foglalkozó nemzeti szervezetek olyan hálózatának kialakítását, amely lehetővé teszi a tapasztalatok és a bevált gyakorlatok cseréjét;
35. megállapítja, hogy egy nemrégiben közzétett tanulmány¹ szerint a szerencsejáték-ágazat olyan ágazat, ahol az alternatív vitarendezési rendszer hiánya a leggyakrabban érezhető; ezért azt javasolja, hogy a nemzeti szabályozó szervek hozzanak létre egy alternatív vitarendezési rendszert az online szerencsejáték-ágazat számára;

Szerencsejáték és sport: a tisztességesség biztosításának szükségessége

36. megállapítja, hogy a sportversenyekhez fűződő csalás kockázata, noha mindig is létezett, megnövekedett az online sportfogadási ágazat megjelenése óta, és veszélyt jelent a sportversenyek tisztességességére nézve; ezért úgy ítéli meg, hogy ki kell dolgozni a sportcsalás és a csalás közös fogalom meghatározását, és a fogadási csalást egész Európában büntettként szankcionálni kell;
37. megállapítja, hogy a határokon átnyúló rendőrségi és igazságügyi együttműködés ösztönzésére szolgáló, az összes tagállam illetékes hatóságait felölelő eszközökre van szükség a sportfogadásokkal kapcsolatos bundázás megelőzése, felderítése és kivizsgálása terén; e tekintetben annak mérlegelésére kéri a tagállamokat, hogy külön erre a célra olyan bűnüldöző hatóságokat hozzanak létre, amelyek elsődleges feladata a bundázással kapcsolatos esetek kivizsgálása lenne; megállapítja, hogy együttműködési keretet kell kialakítani a sportverseny-szervezőkkel a sportfegyelmi hatóságok, illetve az állami vizsgálati és bűnüldöző szervek közötti információcsere megkönnyítése érdekében, például kifejezetten a bundameccsek ügyeivel foglalkozó nemzeti hálózatok és kapcsolattartó pontok kialakításával; ezt adott esetben a szerencsejáték-szolgáltatók közreműködésével kell megvalósítani;
38. ezért úgy véli, hogy európai szinten ki kell alakítani a sportcsalás egységes fogalom meghatározását, és azt valamennyi tagállamban be kell illeszteni a büntetőjogba;
39. aggodalmát fejezi ki a bünszervezetek és az online fogadáshoz kapcsolódó bundázás megjelenése közötti kapcsolat miatt, mivel az ebből származó bevételek más bűncselekményeket táplálnak;
40. megállapítja, hogy néhány európai országban már szigorú jogszabályokat fogadtak el a sportfogadáshoz kapcsolódó pénzmosás, a sportcsalás (speciális szabálysértésként és bűncselekményként besorolva), valamint a fogadások szervezői, illetve a sportklubok, a csapatok vagy az aktív sportolók közötti érdekellentétek vonatkozásában;
41. megállapítja, hogy az EU-ban engedélyezett online szolgáltatók már részt vesznek a sporton belüli lehetséges korrupciós esetek feltárásában;

¹ A „Cross-Border Alternative Dispute Resolution in the European Union” című, 2011. évi tanulmány: <http://www.europarl.europa.eu/activities/committees/studies/download.do?language=en&file=41671>.

42. kiemeli a sport területén folytatott nevelés fontosságát a sport tisztességességének megóvásában; ezért arra szólítja fel a tagállamokat és a sportszövetségeket, hogy fiatal korukról kezdődően és minden szintre kiterjedően tájékoztassák és neveljék a (hivatásos és amatőr) sportolókat és a fogyasztókat;
43. tudatában van annak, hogy a szerencsejátékokból származó bevételeknek a hivatásos és amatőr sport valamennyi szintjének tagállami finanszírozásához való hozzájárulása különös jelentőséggel bír, ideértve a sportversenyek integritásának fogadási manipulációktól való védelmére irányuló intézkedéseket is; kéri a Bizottságot, hogy a tagállamok bevett gyakorlatának tiszteletben tartása mellett vizsgálja meg az alternatív finanszírozási lehetőségeket arra nézve, hogy miképpen biztosítható tartós pénzügyi kapcsolat a sportfogadások bevételei és a sportversenyek integritásának fogadási manipulációktól való védelme között, ugyanakkor vegye figyelembe, hogy a finanszírozási mechanizmusok nem vezethetnek olyan helyzethez, hogy azokból csak nagyon kevés professzionális, a televízióban széles körben közvetített sport részesül, miközben az egyéb sportok és különösen az alulról szerveződő sportok a fogadásokból származó források csökkenését tapasztalják;
44. ismételten emlékezteti a Bizottságot a sportügyi és jótékony célokra fordított, szerencsejátékokból származó források jelentőségére, és arra sürgeti, hogy javasoljon intézkedéseket e társadalmi funkció biztosítására; e tekintetben emlékeztet a Tanács 2010. december 10-i következtetéseire is;
45. megismétli azon álláspontját, hogy a sportfogadások a sportversenyek kereskedelmi felhasználásának minősülnek; javasolja, hogy minden engedély nélküli kereskedelmi felhasználástól védjék meg a sportversenyeket, elsősorban azért, hogy elismerik a sportszervezetek szellemi tulajdonjogait az általuk szervezett versenyek vonatkozásában, nem csupán annak érdekében, hogy a hivatásos és az amatőr sport minden szintjén méltányos pénzügyi ellentételezést biztosítsanak, hanem a sportcsalás és különösen a bundameccsek elleni küzdelem megerősítésének eszközeként is;
46. hangsúlyozza, hogy kiegyensúlyozottabb kapcsolatot tenne lehetővé a két fél között, ha a sportversenyszervezők és az online szerencsejáték-szolgáltatók között jogilag kötelező erejű megállapodások jönnének létre;
47. hangsúlyozza az online szerencsejáték-ágazat átláthatóságának fontosságát; ezalatt az éves jelentések kötelezővé tételét érti, amelyeknek többek közt tartalmazniuk kellene, hogy mely közérdekű tevékenységeket és/vagy sporteseményeket finanszíroznak és/vagy szponzorálnak szerencsejátékból származó jövedelemből; kéri az Európai Bizottságot, hogy vizsgálja meg az éves kötelező jelentések lehetőségét.
48. rámutat annak szükségességére, hogy a törvénytelen szerencsejáték-szolgáltatásokkal szemben megbízható alternatíva álljon rendelkezésre; olyan reklámozási szabályok elfogadását szorgalmazza, amelyek megfelelően védik a kiszolgáltatót fogyasztót, ugyanakkor lehetővé teszik a sportesemények online szerencsejáték-szolgáltatók általi szponzorálását; megállapítja, hogy közös reklámozási szabályokat kell találni, amelyek megfelelően védik a kiszolgáltatót fogyasztót, de ugyanakkor lehetővé teszik a nemzetközi események szponzorálását;

49. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a sport terén működjenek együtt az összes érdekelt féllel azzal a céllal, hogy azonosítsák a sport tisztességességének és az alulról szerveződő sportok finanszírozásának fenntartásához szükséges megfelelő mechanizmusokat;
50. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

INDOKOLÁS

Az online szerencsejáték-ágazat folyamatosan növekszik. Az aktuális adatok szerint jelenleg Európában az összes szerencsejáték 10%-a az interneten, illetve hasonló terjesztési csatornákon, például mobiltelefonon vagy interaktív televíziós platformokon folyik, piaci forgalma pedig évi 10 milliárd euró, és növekvő tendenciát mutat.

A jelenlétet megkívánó szerencsejátékok piacát, valamint az online szerencsejátékok ágazatát bőséges termékkínálat jellemzi: egyfelől megtalálhatóak a klasszikus lottó- és sorsolós játékok, de a sportfogadás, a póker, a bingó, valamint a totalizátor rendszer szerinti lóverseny- és kutyaverseny-fogadás is.

Az internet jellegénél fogva határokon átnyúló médium. Az online szerencsejátékok tehát nem állnak meg a határon. A folyamatosan növekvő kínálat és a játékosok emelkedő száma révén a jelenleg Európában is tapasztalható piaci széttöredezetség ezen a területen is egyre nyilvánvalóbbá válik. Számos tagállamban teljes körű tiltás, illetve engedélyezési kötelezettséggel kiegészített tiltás van hatályban, ezzel szemben máshol teljesen nyitott és liberalizált a piac.

Ahogy azt az Európai Bíróság számos ítéletében megállapította, a szerencsejáték nem szokásos szolgáltatás. Ezért hagyták kifejezetten ki a szolgáltatási irányelvből, még ha az Európai Unió működéséről szóló szerződés 56. cikke szerinti szolgáltatásnyújtási szabadság egyértelműen a szerencsejátékokra is vonatkozik. A tagállamok – többek között az Európai Unió működéséről szóló szerződés 51. és 52. cikke alapján – piacaikat a lehető legnagyobb mértékben saját maguk szabályozhatják, amennyiben ez a szabályozás összeegyeztethető a kitűzött célokkal, pl. a játékfüggőség visszaszorításával.

A nagyon eltérő hagyományok következtében a szubszidiaritás elve ebben az ágazatban különösen jelentős szerephez jut. A tagállamok a lehető legnagyobb mértékben saját maguk határozzák meg a szerencsejáték-ágazat szabályozásának módját. Az internetet érintő különféle szabályozások mindazonáltal a piac torzulásához is vezetnek. A nyitott piacot működtető és alacsony adókulcsot alkalmazó tagállamok szerencsejáték-szolgáltatói olyan országokban is elérhetőek, amelyekben az online szerencsejáték tiltott, illetve konkurenciát jelentenek az engedélyezett online szolgáltatók számára. Ezek a szolgáltatók, csakúgy, mint ezen országok jelenlétet megkívánó szerencsejátékot kínáló szolgáltatói ritkán versenyképesek. Ezenkívül az interneten jelentős mértékű a szabályozatlan feketepiac jelenléte.

A központi cél tehát az, hogy a fekete- és szürkepiacot erőteljesen visszaszorítsuk. A tagállamok számára e cél megvalósításának egyik lehetősége a teljes körű tiltás lehet, amelyet azonban szigorúan kell végrehajtani. A szubszidiaritás elve alapján a tagállamok választhatják ezt a lehetőséget.

Mindazonáltal jobb megoldás lenne az internetes szerencsejátékok törvényes kínálatának megteremtése. Ez azonban semmiképpen sem vezethet az internetes szerencsejátékok (állami) monopóliumának létrehozásához, mivel a monopóliumok ritkán biztosítanak kielégítő kínálatot. Ezért a piacot meg kell nyitni, és megfelelő ösztönzőket kell biztosítani a

vállalkozások számára, hogy törvényes szolgáltatást kínáljanak. Ennek legjobb módja az engedélyezési rendszer, feltéve, hogy az a megkülönböztetéstől mentes verseny alapelvén nyugszik. E rendszerek keretében – amelyet néhány tagállamban, többek között Franciaországban és Olaszországban már sikeresen bevezettek – a nemzeti szabályozó szervek határozzák meg az engedélyek kibocsátási feltételeit. Franciaországban például az engedélyezési rendszer bevezetése óta a törvényes szolgáltatók részaránya ugrásszerűen megnőtt: a francia online szerencsejáték-ágazat több, mint 80%-a engedélyezett szolgáltatók kezében van. A megkülönböztetés elkerülése érdekében a rendelkezésre álló engedélyek számának megfelelően magasnak vagy korlátlanul kell lennie, továbbá nem állhat fenn semmiféle közvetett megkülönböztetés, például a műszaki szabványok terén.

Az online szerencsejátékok nyitott és rendezett piaca független és erős nemzeti szabályozó szervet feltételez. Ennek a szervnek kell meghatározni a szerencsejátékokra vonatkozó keretfeltételeket, de mindenekelőtt ez a szerv valósíthatja meg a végrehajtást is. A nemzeti szabályozóknak tehát rendelkezniük kell a szükséges hatáskörökkel a jogsértések szankcionálása és a törvénytelen szolgáltatók elleni fellépés érdekében.

Az internet határon átnyúló jellege miatt a tagállamok nincsenek abban a helyzetben, hogy az online szerencsejátékok valamennyi területét szabályozni tudják. Ezért elengedhetetlen, hogy a nemzeti szabályozó szervek között jól kidolgozott együttműködés folyjon. Eddig csak korlátozott hatályú együttműködésre volt példa, többek között kétoldalú megállapodások formájában. Szükség lenne azonban intézményesített együttműködésre – például a belső piaci információs rendszer alapján –, hogy hatékony és gyors információáramlás valósulhasson meg. Fontolóra vehető a szabályozók Bizottság által koordinált hálózatának kiépítése is. Kizárólag közös európai fellépéssel lehet megakadályozni, hogy a szabályozatlan szolgáltatók kihasználják a szabályozási hiányosságokat, és a nemzeti szabályozó szerveket egymás ellen kijátsszák. Ezért felkérjük a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az európai fogyasztók komolytalan szolgáltatóktól való megóvása érdekében a kérdésre minél hamarabb találjanak megoldást.

A szerencsejáték a függőség kockázatát hordozza. Tanulmányok támasztják alá, hogy az online szerencsejátékok közel 10 éve történt bevezetése óta a játékfüggők megsegítését ellátó központokban a jelentkezők száma jelentősen megemelkedett. Számos kezdeményezés történt a szabályozó szervek részéről, illetve magatartási szabályzatok és önkéntes kötelezettségvállalások formájában, amelyek megkísérlik visszaszorítani a szerencsejáték-szenvedélyt és a játékfüggőséget az interneten. Itt azonban mindez kevésbé célravezető, mivel minden egyes tagállamban más szabályok érvényesek. Mindazonáltal sok tagállamban létezik példaértékű védintézkedés az online szerencsejáték állami és magánszolgáltatói körében is egyaránt. Ezek azonban gyakran kizárólag a nemzeti szabályokon alapulnak, és ezért nem egyeztethetőek össze a belső piac eszméjével. Így például néhány tagállamban elektronikus személyi igazolványt vezettek be a személyazonosság interneten történő ellenőrzésére. A külföldiek a legtöbb esetben nem rendelkeznek ilyen igazolvánnyal, és így nem vehetnek részt az online szerencsejátékokban, még akkor sem, ha hosszabb ideje letelepedtek az adott tagállamban. Ezért lényeges az európai műszaki szabványok megléte, amelyeket az iparágak, a fogyasztóvédelemnek és a Bizottságnak közösen kell meghatározni. Ezen túlmenően ezek csökkentik a más európai országból származó szerencsejáték-szolgáltatók piacra jutását gátló akadályokat. A piacra jutást gátló akadályok csökkentése lényeges lépés a törvényes és szabályozott szerencsejáték-ágazat kialakításában.

További egyetemes célkitűzés a kiskorúak szerencsejátékokkal szembeni megóvása, amely nem tartozik a különféle hagyományok és kultúrák körébe. Nyilvánvaló tehát, hogy európai szintű minimumszabályokat kell megállapítani a kiskorúak védelme, a játékfüggőség visszaszorítása, de a pénzmosás és a szerencsejátékkal összefüggő egyéb bűnözés elleni küzdelem tekintetében is. Ez történhet bizottsági irányelvre irányuló javaslat formájában, amely olyan Európa-szerte érvényes minimumszabályokat határoz meg, amelyek valamennyi szabályozott online szerencsejáték-szolgáltató számára kötelező érvényűek. A tagállamoknak jogukban áll emellett további kritériumokat meghatározni. A Bizottság és tagállamok határozott fellépésre van szükség ahhoz, hogy Európa-szerte biztosítsák a fogyasztók védelmének egységes és magas minimumszintjét.

A tagállamok többsége a szerencsejátékokból származó bevételeket közhasznú vagy jótékonyági célokra és sporttámogatásra fordítja. Mindez azonban csak a törvényes és szabályozott szerencsejáték-szolgáltatókra érvényes. A törvénytelen szolgáltatók nem fizetnek adót, tehát semmiféle hozzájárulást sem tesznek a társadalom számára. A tagállami szinten szabályozott piac azt eredményezné, hogy az online szerencsejáték-szolgáltatóknak a szerencsejátékra kivetett adó nagy részét a játékosok lakhelye szerinti országban kellene befizetniük. Ez azért lényeges, mert a szerencsejátékokból származó állami bevételek egész Európában a sporttámogatás és egyéb közhasznú célok rendelkezésére bocsáthatók. Ezen a módon a lóverseny terén is biztosítható lenne, hogy a tenyésztők hozzájussanak a versenybevételek egy részéhez, ami a tenyésztés további finanszírozásához szükséges.

Sajnálatos módon újra és újra előfordulnak sportfogadási csalások, amelyek megkérdőjelezzik a sport tisztességességét. Valamennyi érintett – tehát a sportegyesületek, a szurkolók, a szerencsejáték-szolgáltatók és a játékosok – közvetlen érdeke a sport tisztességességének megóvása és a fogadási csalás megakadályozása. A fogadási csalás ellen uniós szinten lehet leghatékonyabban küzdeni. Ezért az Európai Bizottságnak a tagállamokkal közösen olyan rendszert kell kidolgoznia, amely eredményes a fogadási csalás elleni küzdelemben. A fogadási csalás elleni közös fellépés többet nyom a latban az Európán kívüli fogadási csalókkal szemben.

A sport tisztességessége értelmében a sportfogadási szolgáltatók és a sportegyesületek közötti összeférhetlenséget el kell kerülni. A szerencsejátékok reklámozása vagy egy sportegyesület szponzorálása önmagában nem jelent összeférhetlenséget. A reklámozási és szponzorálási tilalom tehát egyértelműen elutasítandó.

5.9.2011

VÉLEMÉNY A GAZDASÁGI ÉS MONETÁRIS BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság részére

az online szerencsejátékok belső piaci helyzetéről
(2011/2084(INI))

A vélemény előadója: Sophie Auconie

JAVASLATOK

A Gazdasági és Monetáris Bizottság felhívja a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. emlékeztet arra, hogy az online szerencsejáték-ágazat gazdasági jelentősége egyre növekszik: éves bevétele 2008-ban meghaladta a 6 milliárd eurót, ami a globális piac 45%-ának felel meg; egyetért az Európai Unió Bíróságával abban, hogy ez a gazdasági tevékenység egyedi sajátosságokkal rendelkezik; emlékeztet arra, hogy ez a növekedés maga után vonja a kóros játékszenvedélyhez és az illegális tevékenységekhez kötődő problémákból fakadó társadalmi költségek növekedését is, valamint hogy az ágazat szabályozása során – a megfelelő marketinggel kapcsolatos előírások és az online szerencsejáték-oldalakhoz való hozzáférés feltételekhez kötése révén – e költségek minimalizálására kell törekedni;
2. Hangsúlyozza, hogy a tagállamok szabadon választhatnak három lehetőség közül: az online szerencsejátékok betiltása; nemzeti monopólium bevezetése vagy fenntartása; vagy az ágazat szabályozott módon történő megnyitása; a Bíróság kialakult ítélkezési gyakorlatával összhangban a tagállamoknak jogukban áll ugyanakkor, hogy korlátozzák a szolgáltatók számát, illetve a kínált játékok fajtáját és mennyiségét; sürgeti az online szerencsejáték-piacuk megnyitása mellett döntő tagállamokat, hogy vezessenek be egy engedélyezési rendszert, amely azon alapul, hogy a szolgáltatók és a hatóságok betartják a szigorú előírásokat;
3. megismétli, hogy az Európai Unió Bírósága megerősítette, hogy a határokon átnyúló szerencsejáték-szolgáltatások – köztük az elektronikus úton kínáltak – az EUMSZ szolgáltatások szabad mozgásáról szóló 56. cikkének hatálya alá tartozó gazdasági tevékenységnek számítanak; megerősíti, hogy – a Bíróság ítélkezési gyakorlatának

megfelelően – a határokon átnyúló szerencsejáték-szolgáltatások szabad mozgására vonatkozó korlátozások az EUMSZ 51. és 52. cikkében megnevezett kivételek alapján vagy közérdeken alapuló nyomós indokkal igazolhatóak;

4. megerősíti azon álláspontját, amely szerint egy, a szerencsejátékokhoz hasonló érzékeny területen, az ágazati önszabályozás csak kiegészítheti, de nem helyettesítheti a kötelező erejű jogi rendelkezéseket; tudomásul veszi az állami és kereskedelmi szerencsejáték-szolgáltatók szövetségeinek a felelősségteljes szerencsejátékkal és az egyéb szabályokkal kapcsolatos önszabályozási kezdeményezéseit;
5. hangsúlyozza, hogy az online tevékenységek természetes velejárói – különösen határokon átnyúló jellegük és az offshore szolgáltatók számának megsokszorozódása – adott esetben európai vagy globális szinten összehangolt fellépést tesznek szükségessé; kiemeli annak fontosságát, hogy uniós szinten vezessék be az online szerencsejáték közös fogalom meghatározását, amely a jövőbeli jogalkotás kiindulópontjaként szolgálna;
6. hangsúlyozza, hogy a játékosokat vissza kell tartani a tiltott szerencsejátékokban való részvételtől; ennek megfelelően egy olyan egész Európában koherens rendszer részeként – különösen az adózás terén – törvényes szolgáltatásokat kell nyújtani, amely az elszámoltathatóság és az integritás terén közös minimumkövetelményeket alkalmaz; kéri az Európai Bizottságot, hogy a szubszidiaritás elvének figyelembevételével vizsgálja meg, hogyan kellene alkalmazni ezeket a közös előírásokat, beleértve azt a kérdést, hogy megfelelő lenne-e egy, a minimális előírásokat tartalmazó, európai szintű jogalkotási keret;
7. hangsúlyozza, hogy az online szerencsejátékok, amennyiben nincsenek megfelelően szabályozva, nagyobb veszélyt jelentenek a hagyományos szerencsejátékoknál, és uniós szintű intézkedéseket kell hozni az online szerencsejátékokkal kapcsolatos csalás, pénzmosás és más törvénytelen tevékenységek visszaszorítására; kéri a tagállamok hatóságait, a Bizottságot és az Europolt, hogy többek között rendszeres információcsere útján hatékonyabban működjenek együtt; felszólítja a Bizottságot, hogy a szervezett bűnözés és a pénzmosás visszaszorítására irányuló jogalkotási eszközök hatályát a szerencsejátékok ágazatára is terjessze ki; azt javasolja, hogy hozzák létre az illegálisan működő vállalatok feketelistáját; egy olyan szabályozási elv bevezetését támogatja, amelynek értelmében egy szerencsejáték-vállalkozás csak akkor működhet az EU egyik tagállamában (vagy folyamodhat a szükséges nemzeti engedélyért), ha egyetlen más tagállam jogszabályait sem sérti meg; ezért sürgeti a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, hogy a piac átfogó felügyeletének javítása érdekében az EU hogyan dolgozhatna ki interoperábilis uniós normakövetelményeket a csalás felderítésére és megelőzésére szolgáló rendszerekre vonatkozóan;
8. különösen arra hívja fel a figyelmet, hogy a szerencsejáték egyik formáját jelentő különbözeti spekuláció esetében – amelyet túlnyomó részt online üznek, és amelynek során a fogyasztók a kezdő tétnél sokkal többet veszíthetnek – nagyon szigorú feltételekre van szükség a fogyasztói hozzáférés tekintetében, és azt a származékos pénzügyi termékekhez hasonló módon kell szabályozni, ahogy azt már számos tagállamban is teszik;

9. azt az álláspontot képviseli, hogy az online játékok különféle formái – mint például a gyors, másodpercenkénti gyakoriságú interaktív szerencsejátékok, a fogadások vagy a heti sorsolású lottójátékok – különböznek egymástól, tehát másféle választ igényelnek, mivel bizonyos típusú játékoknál a visszaélési lehetőségek nagyobbak, mint másoknál; külön rámutat, hogy mivel a pénzmosási lehetőségek az azonosítás szigorúságától, a játék formájától és a fizetési formáktól függenek, egyes játékformák esetében a játékok valós idejű figyelemmel kísérésére és az egyéb játékformák esetében alkalmazottnál szigorúbb ellenőrzésre van szükség;
10. hangsúlyozza, hogy elengedhetetlen a nemzeti szabályozó szervek közötti strukturális együttműködés; ezért sürgeti, hogy terjesszék ki az ilyen együttműködést a Bizottság bevonásával a közös szabályok kidolgozása és az egy vagy több tagállamban, a szolgáltató által kínált valamennyi játék vonatkozásában előírt nemzeti engedély(ek) nélkül működő online szerencsejáték-szolgáltatók elleni közös fellépés érdekében; rámutat a Tanácson belüli azzal kapcsolatos párbeszédre, hogy a belső piaci információs rendszer hozzá tudna-e járulni – és ha igen, miként – a nemzeti szabályozó szervek közötti hatékonyabb együttműködéshez; megállapítja, hogy különösen a pénzmosás, a fogadási csalás és az egyéb – gyakran szervezett bűnözés keretében elkövetett – bűncselekmények elleni küzdelem tekintetében sikertelenek az elszigetelt nemzeti megoldások; arra az álláspontra helyezkedik, hogy felügyeletet ellátó nemzeti szolgáltatók között elő kell mozdítani az együttműködést és a bevált gyakorlatok megosztását, valamint hogy a visszaélések és a pénzmosás megelőzése érdekében e szolgáltatóknak információt kellene cserélniük a többi tagállam illetékes szolgálataival;
11. hangsúlyozza, hogy a szerencsejáték-függőség viselkedési zavarnak minősül, amely egyes országokban a lakosságnak akár a 2%-át is érintheti; ezért kéri, hogy az Európai Unió minden egyes tagállamaiban vizsgálják meg a probléma mértékét annak érdekében, hogy a fogyasztókat a függőség e formájától megvédő, integrált fogyasztóvédelmi politika megalkotását lehetővé tevő alapok álljanak rendelkezésre; véleménye szerint a játékszámra megnyitásakor kimerítő és az igazságnak megfelelő tájékoztatást kell adni a játékokról, a felelősségteljes játékról és a játékszenvedély kezelési lehetőségeiről; azt javasolja, hogy játékosokat szólítsák fel, hogy mind napi, mind havi szinten határozzák meg maguknak a kiadások felső határát, amely valamennyi szerencsejáték szolgáltatásra vonatkozna;
12. támogatja a fogyasztóvédelmi minimumszabályok jogszabályban történő meghatározását – különösen a legkiszolgáltatóttabb fogyasztók esetében – annak fenntartásával, hogy a tagállamok szigorúbb szabályozást is elfogadhatnak;
13. hangsúlyozza, hogy foglalkozni kell az online szerencsejátékkal kapcsolatban nyitott fogyasztói számlák védelmével a szolgáltató fizetéseképtelenné válása esetén; ezért azt javasolja, hogy a jövőbeni jogszabályok célozzák e letétek védelmét arra az esetre, ha a weboldallal szemben pénzbírságot szabnak ki vagy jogi eljárást indítanak;
14. ragaszkodik ahhoz, hogy többet kell tenni a gyermekeknek a szerencsejáték veszélyeivel és különösen a függőség veszélyével szembeni védelme érdekében; indítványozza, hogy mérlegeljék az ágazat által finanszírozott biztonsági intézkedéseket és felügyeletet; úgy véli, hogy az online szerencsejátékokat játékszámra megnyitásához, a számlanyitás előtt a

játékos személyazonosságának pontos és hibátlan ellenőrzéséhez és a pénzmozgások figyelemmel kíséréséhez kell kötni; és ezeket a feltételeket nélkülözhetetlennek tartja a játékosok védelméhez, a játéktilalom rendszerének hatékony alkalmazásához, a kiskorúak játékaának megakadályozásához, valamint a visszaélések és a bűnözés megfékezéséhez;

15. megállapítja, hogy a szerencsejátékokban részt vevők jelentős része hivatásos szerencsejátékos; úgy véli, hogy szükség van arra, hogy a szerencsejátékos bármikor azonosítható legyen annak érdekében, hogy ugyanaz a személy ne nyithasson egynél több számlát ugyanannál a játéktársaságnál; fenntartja, hogy mindezt egy teljesen megbízható felismerési eljárás segítségével kellene megvalósítani, mint például a bank- és hitelkártyákhoz kapcsolódó online ellenőrzési rendszerek; hangsúlyozza, hogy a megbízható regisztrációs és ellenőrzési rendszerek az online szerencsejátékkal kapcsolatos visszaélések – mint például a pénzmosás – megelőzésének legfontosabb eszközei;
16. azon a véleményen van, hogy a tiltott online szerencsejáték elterjedése és az a tény, hogy az online szerencsejáték nincs szabályozva globális szinten veszélyeztetheti a sport integritását; hangsúlyozza, hogy a sportesemények hitelességének és tisztaságának védelme a sportágazat egésze számára létfontosságú; kiemeli, hogy ez csak nemzetközi szinten valósítható meg hatékonyan; ezért úgy véli, hogy az Európai Uniónak az összes érdekelt féllel együtt tevékenyebb szerepet kell vállalnia a sport integritásának védelmében;
17. sajnálatát fejezi ki a legutóbbi korrupciós esetek és bundázás kapcsán; következésképpen sürgeti a sport integritásának és tisztaságának védelmét szolgáló uniós szintű strukturális együttműködésnek az Európai Unió működéséről szóló szerződés 6., 83. és 165. cikkének megfelelően történő bevezetését; megállapítja, hogy a sportesemények szervezőinek, az online fogadóirodáknak és az állami hatóságoknak egyaránt ki kell venniük a részüket ebből az együttműködésből, hogy az információk és a szakértelem megosztása, illetve a bűncselekmények és a szankciók közös meghatározása útján előmozdítsák a játékos nevelést és a sport terén zajló csalás és korrupció elleni összehangolt küzdelmet;
18. hangsúlyozza, hogy az online szerencsejátékok kimagasló finanszírozási forrást jelentenek a sportágazat és egyéb közérdekű tevékenységek számára; emlékeztet arra, hogy az online szerencsejáték a sportversenyek kereskedelmi felhasználásának egy formája; kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, miképpen biztosítható tartós pénzügyi kapcsolat a sportfogadások bevételei és a tömegsport integritásának védelme és fejlesztése között; kéri a Bizottságot, hogy – különösen az állami támogatásokra vonatkozó szabályok alkalmazásának tekintetében – biztosítson magas szintű jogbiztonságot;
19. hangsúlyozza az online szerencsejáték-ágazat átláthatóságának fontosságát; ezalatt az éves jelentések kötelezővé tételét érti, amelyeknek többek közt tartalmazniuk kellene, hogy mely közérdekű tevékenységeket és/vagy sporteseményeket finanszíroznak és/vagy szponzorálnak szerencsejátékból származó jövedelemből; kéri az Európai Bizottságot, hogy vizsgálja meg az éves kötelező jelentések lehetőségét.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	2011. 08. 31
A zárószavazás eredménye	+ : 38 - : 0 0 : 2
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Burkhard Balz, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Pascal Canfin, Nikolaos Chountis, Rachida Dati, Leonardo Domenici, Diogo Feio, Markus Ferber, Gáll-Pelcz Ildikó, José Manuel García-Margallo y Marfil, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Liem Hoang Ngoc, Jürgen Klute, Philippe Lamberts, Astrid Lulling, Arlene McCarthy, Sławomir Witold Nitras, Ivari Padar, Alfredo Pallone, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Edward Scicluna, Theodor Dumitru Stolojan, Ivo Strejček, Marianne Thyssen, Corien Wortmann-Kool,
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Sophie Auconie, Pervenche Berès, Herbert Dorfmann, Sari Essayah, Vicky Ford, Ashley Fox, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Sirpa Pietikäinen, Andreas Schwab, Theodoros Skylakakis, Catherine Stihler
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (az eljárási szabályzat 187. cikk (2) bekezdése)	Kriton Arsenis (S&D), Knut Fleckenstein (S&D), Bill Newton Dunn (ALDE)

13.7.2011

VÉLEMÉNY A JOGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság részére

az online szerencsejátékok belső piaci helyzetéről
(2011/2084(INI))

A vélemény előadója: Sajjad Karim

JAVASLATOK

A Jogi Bizottság felhívja a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. rámutat, hogy az online szerencsejátékok olyan sajátos természetű gazdasági tevékenységek, amelyekre a belső piac szabályai – vagyis a letelepedés szabadsága és a szolgáltatásnyújtás szabadsága – nem alkalmazhatók korlátozás nélkül;
2. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak jogukban áll szerencsejáték-piacuk belső piaci jogszabályokkal és saját hagyományaikkal és kultúrájukkal összhangban történő szabályozása és ellenőrzése;
3. megállapítja, hogy miközben a Bíróság több fontos jogkérdést is tisztázott az online szerencsejátékokkal kapcsolatban az Unióban, megmaradt a jogbizonytalanság számos más kérdéssel kapcsolatban, amelyeket csak politikai szinten lehet megoldani;
4. hangsúlyozza, hogy az Európai Bíróság legutóbbi döntéseiben¹ tisztázta, hogy a tagállamokban fennálló szabályozási korlátozásoknak indokoltnak és következeteseknek kell lenniük, és nem térhetnek el a fogyasztóvédelem, a csalás megelőzése, a nagy összegű szerencsejáték kerülése és a közrend védelme érdekében meghatározott jogi célkitűzésektől;
5. felszólítja az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy vezessenek be hatékony mechanizmusokat, amelyek felhívják különösen a fiatalok figyelmét a játékszenvedély veszélyeire.

6. felkéri a Bizottságot a fogyasztók olyan esetekben történő támogatására, ha illegális gyakorlatok áldozatai lettek, valamint részükre jogi támogatás nyújtására;
7. üdvözli a Bizottság nyilatkozatát, amely szerint a különböző játékok különböző kockázatokkal járnak, és differenciált szabályozást kér;
8. kéri a fogyasztók online szerencsejátékoktól való védelmére vonatkozó minimumszabályok meghatározását, lehetővé téve a tagállamok számára szigorúbb szabályok bevezetését;
9. hangsúlyozza az online szerencsejátékok üzemeltetői tekintetében a nemzeti engedélyek fontosságát; véleménye szerint e tekintetben – a szubszidiaritás elvével összhangban – a tagállamoknak kell hatáskörrel rendelkezniük;
10. megjegyzi, hogy a függőben lévő jogsértési ügyekben 2008 óta több előrelépés történhetett volna, továbbá megjegyzi, hogy ide vonatkozó ügyekben tagállamot még soha nem idéztek az Európai Bíróság elé;
11. a helyes irányba tett lépésként üdvözli a zöld könyv Bizottság általi bemutatását, és véleménye szerint ezen a területen szükség van a Bizottság fellépésére a belső piac további felaprózódásának megelőzéséhez és annak biztosításához, hogy a fogyasztók hozzáférjenek a biztonságos és megfelelően szabályozott online szolgáltatásokhoz; támogatja a Bizottság arra irányuló szándékát, hogy széles körű nyilvános konzultációt kezdeményez, valamint foglalkozni kíván mind a jogszerű, mind a jogszerűtlen online szerencsejátékok által felvetett valamennyi politikai kihívással és belső piaci kérdéssel;
12. emlékezteti rá a Bizottságot, hogy a „Szerződések őreként” kötelessége a Szerződésekben rögzített szabadságok megsértésével kapcsolatos panaszok kézhezvételét követően haladéktalanul fellépni; ezért felhívja a Bizottságot, hogy sürgősen és rendszeres jelleggel vizsgálja ki a függőben lévő, illetve az újabb jogsértési ügyeket;
13. üdvözli az Európai Szabványügyi Bizottság (CEN) munkabizottsági megállapodását¹, ám megerősíti álláspontját, miszerint a szerencsejátékok területén az iparág önszabályozása csak kiegészítheti, de nem helyettesítheti a jogszabályi szabályozást;
14. megerősíti azon álláspontját, hogy a sportfogadások a sportversenyek kereskedelmi hasznosításának egy formáját képezik, és ajánlja, hogy az Európai Bizottság védje a sportversenyeket bármilyen nem engedélyezett kereskedelmi hasznosítástól, nevezetesen azzal, hogy elismeri a sportszervezetek tulajdonjogát az általuk szervezett versenyek vonatkozásában, nem csak azért, hogy biztosítsák a méltányos pénzügyi megtérülést a professzionális és amatőr sport minden szintje javára, hanem a játék kimenetének befolyásolása elleni küzdelem erősítésének eszközeként is;
15. sürgeti a tagállamokat annak biztosítására, hogy tiltsák meg az eredmények pénzügyi vagy egyéb előny szerzése céljából történő manipulálását azzal, hogy bűncselekménynek minősítik a versenyek feddhetetlenségének bármilyen veszélyeztetését, beleértve a fogadásokhoz kötődő eseteket is;

16. felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő jelentős jogalkotási javaslatokat olyan jogi keret kialakítása érdekében, amely jogbiztonságot teremt a legitim európai üzleti világ számára, valamint védelmezi a fogyasztókat;

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	11.7.2011
A zárószavazás eredménye	+ : 22 - : 0 0 : 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Raffaele Baldassarre, Luigi Berlinguer, Sebastian Valentin Bodu, Françoise Castex, Christian Engström, Marielle Gallo, Klaus-Heiner Lehne, Antonio Masip Hidalgo, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Francesco Enrico Speroni, Dimitar Stoyanov, Alexandra Thein, Rainer Wieland, Cecilia Wikström, Tadeusz Zwiefka
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Kurt Lechner, Eva Lichtenberger, Toine Manders, Paulo Rangel, Dagmar Roth-Behrendt
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Giuseppe Gargani

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	6.10.2011
A zárószavazás eredménye	+ : 30 - : 1 0 : 3
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Adam Bielan, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia De Campos, Jürgen Creutzmann, Christian Engström, Evelyne Gebhardt, Louis Grech, Małgorzata Handzlik, Iliana Ivanova, Edvard Kožušník, Kurt Lechner, Toine Manders, Hans-Peter Mayer, Phil Prendergast, Mitro Repo, Robert Rochefort, Zuzana Roithová, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Emilie Turunen, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Marielle Gallo, Anna Hedh, Constance Le Grip, Emma McClarkin, Sylvana Rapti, Oreste Rossi, Wim van de Camp
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Alexander Alvaro, Monika Hohlmeier, Axel Voss, Pablo Zalba Bidegain